

Mexico. Den Dominikanske Republik valgtes i stedet for Costa Rica for resten af dennes periode, d.v.s. fra den 20. oktober 1949 til 31. december 1950.

Rådets medlemmer fra den 1. januar 1950

er iøvrigt: Amerikas Forenede Stater, Australien, Belgien, Frankrig, Kina, New Zealand, Philippinerne, Sovjetunionen og Storbritannien.

VIII. Forskellige politiske spørgsmål.

I. De italienske kolonier.

Trods langvarige forhandlinger var det ikke lykkedes 3. forsamlings 2. del at løse spørgsmålet om de tidligere italienske koloniers skæbne, og ved en resolution af 18. maj 1949 havde forsamlingen udsat spørgsmålets yderligere behandling til den 4. plenarforsamling*). Det blev af 1. udvalg taget op til drøftelse den 30. september 1949 og gav anledning til meget langvarige forhandlinger. Udvalget vedtog at lade en repræsentant for Italien overvære møderne uden ret til at stemme. Man vedtog allerede den følgende dag at nedsætte et særligt underudvalg på 10 medlemmer, deriblandt Norge, som skulle undersøge henvendelser fra politiske partier og organisationer i de pågældende områder, hvis repræsentanter herefter fik lejlighed til at udtale sig i udvalget.

Under den almindelige debat i udvalget blev der fremsat en række forskellige resolutionsudkast af henholdsvis Sovjetunionen, Irak, Indien, Liberia, De Forenede Stater og Pakistan vedrørende enten alle eller nogle af kolonierne. Argentina foreslog derfor at nedsætte et underudvalg på 15 medlemmer til at gennemgå samtlige forslag og forelægge udvalget et endeligt resolutionsudkast til bedømmelse. Dette underudvalg blev nedsat den 11. oktober 1949, og Danmark indvalgtes som et af medlemmerne. Underudvalget udførte et meget stort arbejde og holdt 29 møder fra den 11. til den 31. oktober, inden det afgav sin rapport til udvalget den 1. november. For Libyens og Somalilands vedkommende lykkedes det at samle et forholdsvis stort flertal i underudvalget

om positive, konkrete forslag. Disse gik for Libyens vedkommende ud på at gøre det selvstændigt fra den 1. januar 1952 med ansættelse af en repræsentant for De Forenede Nationer og et råd på 10 medlemmer til at bistå befolkningen ved affattelsen af en forfatning og oprettelsen af en uafhængig regering; endvidere skulle det som selvstændig stat blive medlem af De Forenede Nationer.

Italiensk Somaliland skulle ligeledes gøres selvstændigt, men dog først efter 10 år, i hvilket tidsrum det skulle stå under det internationale formynderkabssystem med Italien som administrerende myndighed. Der skal nedsættes et råd til at bistå administrationen; underudvalget havde foreslået 5 medlemmer, som skulle repræsentere de vigtigste politiske partier og organisationer i området, men dette blev senere ændret til, at det skulle bestå af repræsentanter for følgende 3 lande: Colombia, Philippinerne og Ægypten.

Da en endelig løsning med hensyn til Eritrea viste sig umulig, nøjedes man med at nedsætte en kommission på 5 medlemmer (Birma, Guatemala, Norge, Pakistan og Den Sydafrikanske Union) til at undersøge befolkningens ønsker og de bedste måder at løse Eritrea-problemet på. Kommissionen skal afgive sin beretning senest den 15. juni 1950.

Ved afslutningen af spørgsmålets behandling i 1. udvalg fandt der en lang række afstemninger sted, og forskellige ændringer i den af underudvalget godkendte resolutions tekst vedtoges. Ved den endelige afstemning om den således vedtagne tekst god-

*) Se beretn. 3. saml. 2. del, s. 4.